

عنوان مقاله:

مدرسه محوری، چالش ها و راهکارها و چشم انداز آینده ی آن

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مصطفی جهان بخشی - کارشناس ارشد برنامه ریزی، راهبر آموزشی تربیتی، شاغل در اداره آموزش و پرورش اسلام آباد غرب

ناهید چترسیمین - کارشناس علوم تربیتی گرایش مدیریت آموزشی دانشگاه پیام نور شهرستان اسلام آباد غرب

خلاصه مقاله:

مدیریت مدرسه محور یا تصمیم گیری مشارکتی از ویژگی های بارز نظام های آموزشی در دهه اخیر به شمار می رود. این مهم، به ویژه در کشورهای پیشرفته جهان دگرگونی های مهمی در روش های اداره و راهبری مراکز آموزشی به وجود آورده است. آشنایی با این شیوه ها، راهبران آموزشی و آموزشگاهی را قادر می سازد تا تب رهبری سازمان خود را بسنجند و حرکت خود را از برنامه روزی به برنامه ریزی تغییر داده، هم چنین به رفع ابهامات عملکردی بپردازند، در نتیجه اهداف و رسالت های مدارس را محقق سازند. مدرسه محوری به این امر اشاره دارد که در فرآیند تصمیم گیری جامع و فراگیر، همه اعضای گروه به طور برابر شرکت داشته باشند. فرآیند مدرسه محوری به افرادی که در آن مدرسه کار می کنند، اجازه می دهد تا جنبه های گسترده تری از موضوعات مدرسه ای که در آن کار می کنند را در نظر گرفته از انرژی خود به منظور بهبود و توسعه مدرسه، بیشتر استفاده کنند. لازم است اقتدار گروه هایی که در مدرسه تصمیم گیری می کنند، به وسیله سطوح سازمانی و سلسله مراتب آن حمایت شوند و مورد احترام قرار گیرند، لذا مدرسه محوری یا تصمیم گیری مشارکتی در مدرسه، یک بازنگری در مدارس به ویژه مدارس دولتی است که انحصار قدرت تصمیم گیری را از یک ناحیه مرکزی به یک مدرسه، به منظور بهبود عملکرد آن مدرسه به دنبال دارد. این فرآیند باعث توانمند شدن مدرسه برای ایجاد تصمیم گیری های آموزشی در مورد نیازهای یک مدرسه و کمک به استفاده موثر از منابع محدود مدرسه و تقویت مشارکت محلی در اداره امور مدارس است. به این ترتیب مدرسه محوری به دنبال تمرکز زدایی در نظام آموزشی و انتقال اختیار و قدرت تصمیم گیری به مدرسه، به وجود می آید.

کلمات کلیدی:

مدرسه، مدیریت، تمرکز زدایی، مشارکت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1762420>

